

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianae, 1661

72 Vlli non detur missoria, ni rogitetur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](#)

voluerit alienum ministrum sine consensu Episcopi ipius, & sine voluntate ordinare, non sit rata ordinatio eius.

I. ¶ Hominem] In concilio Latino legitur: ecclesiasticum ministrum sollicitare, & in suis parochiis clericum, &c. ¶ ad. cap. primatus. (ubi huius canonis sententia videtur referri) legitur: ut nemo alterius plebis hominem usurpet. Grace autem caput sicut, quod in Latine decimum octavum est, non habetur.

C. II. ¶ De eodem.

Item Innocentius ad Vitrinum Rothomagen-

sem Episcopum, epist. 2. c. 7.

D. Ex aliena ecclesia ordinare clericum nullus pra-

concedere volerit.

C. III. ¶ Qui sine Episcopi consensu ordinatur,

irrita sit eius ordinatio.

Item ex Niceno concilio, cap. 16.

in fin.

S. I. e quis ausus fuerit aliquem, quia d' alterum perti-
net, in sua ecclesia ordinare, cum non habeat consen-
sum illius Episcopi; à quo recessit clericus, irrita sit hu-
mmodi ordinatio.

C. IV. ¶ Clericus unus ecclesia in alienam

ordinatur.

Item ex concilio Chalcedonensi, cap. 20.

C. Clericos d' in suis ecclesiis constitutos, sicut etiam jam dis-
civimus, non licet in alterius civitatis ecclesiis ordi-
nari: sed quiescant in ea, in qua ab initio ministrare
meruerunt: exceptis illis, qui proprias civitates perla-
derunt, & ex necessitate ad alias ecclesias migraverunt. Si
vero quicunque Episcopus post definitionem istam ad ali-
um Episcopum pertinenter clericum suscepit, placuit
sancha syando, & cum, qui suscepit, & cum, qui suscep-
tus est, tandem excommunicatos manere, quadrum ipse cle-
ricus revertatur in propriam ecclesiam.

C. V. ¶ Apofolica permissione unius ecclesiae cle-
ricus in aliena videat orde-
nari.

Item Gregorius Fortunatus Episcopa Neapolita-
no, lib. 5. epist. 11. seu cap. 111.

F. Rateritatem & tuam a nobis petuisse recolimus, ut
Gratianum ecclesie Benaziana: diaconum tua con-
cederemus ecclesie cardinandum t. Et quoniam nec Epis-
copum cui obsecundare, nec propter habet ecclesiam,
hodie sollicite prohibente: quo suum debet ministerium
exhibere: petitionem tuam non prauidimus differen-
dam. Idcirco scriptis tibi praesentibus cum necessitate du-
ximus concedendum, habituo licentiam diaconum il-
lum, nostra interveniente autoritate, ecclesie tuae, Deo
proprio, confituisse cardinali.

G. Cardinandum] Antea legebatur, ordinandum;

Emendatum est ex ipsa epistola. Cardinare vero, seu Cardinalem
confiteri, (quod est in fine huius capituli) me videtur B. Gregori
accipere, ut canonicam translationem significet. Nam ceteri tem-
pore S. Gregorii canon fixus concilio Chalcedonensi accurate obser-
vatorum, nolle modo ducere alium locum in ecclesia (qui non titu-
lus vocatur) nisi formaliter cum locum ordinatur, cum aliquis jam
ordinatus, nequit aliquid in aliena ecclesiam transferre, ut in
illa in ordinis gradu, quo in primis ordinatur, deferatur; infe-
conda dubiatur cardinari: quod ex ipso manu indicato loco pa-
reponit, & ex i. epist. 14. & aliis. Quod etiam in Episcopis
B. Gregorius faciat, lib. 2. indit. iii. epist. 6. & epist. 11. (quod refer-
tur i. 9. q. c. palmaris.) & indit. iii. ep. 13. & sequenti, quod habe-
tur i. 21. q. 9. c. relato. De hoc re Iosephus Diaconus lib. 3. cap. 3.

H. ¶ Et. Gregorius vero Ioannes VIII. & falso ipso, & vocalando
in eadem natione accepto, est invitatus, quod ex antiquo manuscripto
ipsius epistolae constat.

C. VI. ¶ Sine litteris Episcopi sui in aliqua ecclesia
clericus non suscipiatur.

Item ex concilio Carthaginensi I. cap. 5.

P. Rimatus a Episcopos b' Vegeletanus dixit. Sug-
gero sandaliari vestra, ut fueritis non licere clericum
alienum ab aliquo sacerdote litteris Episcopi sui, neque
apud se retinere, nec laicum usurpare filii de plebe aliena,
ut eum obtineat c' fine conscientia ejus Episcopi, de
cujus plebecf. Gratus Episcopus dixit. Hec observan-
tia pacem custodit. Nam & memini in factissimo concilio
Sardicensi statutum, ut nema alterius plebis hominem
usurper. Sed si forte erit necessarius, petat a colle-
ga suo, & per consensum sui Episcopi habeat:

C. VII. ¶ Sine litteris commendatiis clericus ex-
tra suam ecclesiam non mi-
nistret.

Item ex concilio Chalcedonensi, c. 13.

E. Extraneo d' clericis, & lectori extra civitatem suam:
sine commendatiis litteris proprii Episcopi nusquam
penitus licet ministrare.

C. VIII. ¶ De eodem.

Item ex sermoni S. Augustini ad populum.

H. Ornatum & Christianitatem vestram iuxta sanctorum
canonum instituta, ut in ecclesiis à vobis fundaris
aliunde veniens presbyter non suscipiatur, nisi à vestra
fuerit ecclesie consecratus Episcopo; aut ab eo per com-
mendationis litteras suscipiatur.

C. IX. ¶ Alijque formata clerici peregrini:

non suscipiantur.

Item ex concilio Antiocheno, cap. 7.

N. Vnum abf; formata i, quam Greci epistolam di-
cunt, peregrinorum clericorum suscipi potest.

I. ¶ Formata] Grecis: μηδένα τοις εὐλογίαις Νομο-

την τοις εἴσοδοις, quod Dionysius recte, nullus peregrinorum

fine pacifici, id est, commendatiis suspiciatur epistolos.

arg. ita Burch. & Ivo habent.

DISTINCTIO LXXII.

D. Immissarius est litteras Episcopus infra regatus non tri-
bus, scia flatum est in synodo habita Roma.

C. I. ¶ Nisi edem patentes, nulla dimis-
soria littera peregrinatur.

Unde Leo Papa ait.

E. Episcopus f' subiecto sibi peregrinari vel alii clericis, nisi
ab ipso populatus, dimissoriis non faciat, ne ovis
quasi perdata, aut errans inveniatur.

C. II. ¶ De eodem.

Item ex concilio Carthaginensi III. cap. 21.

C. Clericos g' alienum, nisi concedente eius Episcopo,
nemo audeat vel retinere, vel promovere in ecclesia,
sibi credita. Clericorum autem nomine: etiam lectores,
& psalmi, & ostiarii retinentur.

C. III. ¶ In una ecclesia ordinatus, in alia:

non suscipiatur i.

Item ex concilio Milevitano, cap. 15.

P. Lacuit k' ut quicunque in una ecclesia vel semel eligi-
tur, ut alia ecclesia ad clericatum non teneatur.

I. ¶ Eligitur] In concilio Milevitano est, vel semel
legitur: itemg. in concilio Carthaginensi Graec. cap. 9.
xxxii a nūk ουαρά, in Africano autem, capite 69, vel semel
legitur: K. Cap. Africano, cap. 87.

a. al. priuatu. b. Burch. L.2. c. 43. Ivo p. 8. c. 144. Anst. L.6.
c. 124. c. ordinet. J. orig. d. Burch. L.2. c. 139. Anst. L.7. c. 162.
Poy. L.4. tit. 3. e. Burch. L.3. c. 30. Poy. p. 63. f. Anst. L.6.
c. 122. g. Burch. L.2. c. 42. Ivo p. c. 14. h. al. retinent. i. ali.
mentari. K. Cap. Africano, cap. 87.